

Ευρωπαϊκή Ένωση Η Ε.Ε. είναι συμμαχία των ευρωπαϊκών κεφαλαιοκρατών με τεράστια εμπειρία από το ξεζούμισμα του κόσμου από την εποχή της αποικιοκρατίας

Κώστας Λουλουδάκης

Η πρόταξη μεγάλων ιδανικών, όπως η κατάργηση των αιτιών της αλληλοσφαγής των ευρωπαϊκών λαών, οδήγησαν στην ιδέα της ενωμένης Ευρώπης. Ο **Victor Hugo** ήταν από τους πρώτους που έδωσαν μια ευρύτερη, πιο οικουμενική διάσταση στην Ευρώπη.

Θα επικαλεστούμε τα λόγια του:

«[...]Θα έρθει μια μέρα που οι σφαίρες και οι βόμβες θα αντικατασταθούν από ψηφοδέλτια, από την καθολική ψηφοφορία, από τις αποφάσεις μιας μεγάλης, κυρίαρχης Γερουσίας, που θα είναι για την Ευρώπη ότι η Βουλή των Κοινοτήτων για την Αγγλία και η Εθνοσυνέλευση για τη Γαλλία. Θα έρθει μια μέρα που τα κανόνια θα εκτίθενται στα μουσεία και όλοι θα αναρωτιούνται για τη χρησιμότητά τους.

»Θα έρθει μια μέρα που δύο τεράστιες ομάδες, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης, που απλώνουν η μια προς την άλλη το χέρι τους πάνω από τον ωκεανό, θα ανταλλάσσουν τα προϊόντα τους, το εμπόριό τους, τη βιομηχανία τους, την τέχνη τους και τις ιδέες τους. [...]»

Δεν θα ήταν παράλογο να επισημάνουμε πως την εποχή που ο εξαιρετικός ρομαντικός μυθιστοριογράφος V. Hugo ονειρευόταν τον παγκοσμιοποιημένο καπιταλισμό της Ενωμένης Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής ολόκληροι λαοί εξολοθρεύτηκαν και γνώρισαν τη **σκλαβιά και την ατίμωση του δουλεμπορίου**.

Άνθρωποι και χώρες χρησιμοποιήθηκαν ως **προσωπική ιδιοκτησία του κάθε Ευρωπαίου μονάρχη**, όπως το **Κονγκό του Λεοπόλδου του Βελγίου**, ή ως ιδιοκτησία φιλόκωπων και χριστιανικών εταιρειών όπως η «**Ολλανδική Εταιρεία Ανατολικών Ινδιών**» ή η περιβόητη «**Βρετανική Εταιρεία Ανατολικών Ινδιών**».

Ήταν χρονικά μια μακραίωνη εποχή τρόμου και αίματος, όταν, παθιασμένα, ο V. Hugo έθετε την «περίμετρο» της Ενωμένης Ευρώπης. Δηλαδή η Ευρώπη της εποχής αυτής είναι στην πραγματικότητα **η Ευρώπη της αποικιοκρατικής εκμετάλλευσης** του κόσμου, του σκληρού ανταγωνισμού ανάμεσα στις διάφορες ομάδες των εθνικών αστικών τάξεων, της έξαρσης του αστικού σωβινισμού, της έχθρας και της σφαγής.

Γι' αυτό τα τελευταία **250** χρόνια η Ευρώπη μετρά στο έδαφος της **61 πολέμους**, των οποίων η συνολική διάρκεια ξεπερνά τα **170 χρόνια**.

Μα και ο **Henri Saint-Simon** οραματίστηκε μια ενωμένη Ευρώπη μέσα «στα πλαίσια της εθνικής ανεξαρτησίας που όμως δεν θα βλάπτει την ευτυχία όλων των εθνών του κόσμου».

Όμως η «ευτυχία όλων των εθνών του κόσμου» προϋποθέτει την **κατάργηση της αποικιοκρατίας**. Και όσο και αν τα κράτη ήθελαν την ενωμένες πολιτείες της Ευρώπης ως μια προσπάθειας άμβλυνσης των ανταγωνισμών, δεν διανοούνταν ότι θα άφηναν τα καταπιεσμένα έθνη να χαράξουν ανεξάρτητα την πολιτική τους.

Από το 1902 κιάλας ο Βρετανός οικονομολόγος **John Hobson** έγραψε ως άλλος Κάλχας:

«Να, τι δυνατότητες ξανοίγει μπροστά μας μια πλατιά συμμαχία των δυτικών χωρών, η ευρωπαϊκή ομοσπονδία των μεγάλων δυνάμεων.

»Όχι μονάχα δεν θα προωθούσε τον παγκόσμιο πολιτισμό, μα θα μπορούσε να σημαίνει κι ένα τεράστιο κίνδυνο δυτικού παρασιτισμού: Το ξεχώρισμα μιας ομάδας από προχωρημένα βιομηχανικά έθνη, που οι ανώτερες τάξεις τους θα εισπράττουν τεράστιο φόρο (πρώτες ύλες) από την Ασία και την Αφρική και με τη βοήθεια αυτού του φόρου θα διατηρούν μεγάλες πειθήνιες μάζες υπαλλήλων και υπηρετών, που δεν θ' ασχολούνται με τη μαζική παραγωγή αγροτικών και βιομηχανικών προϊόντων, αλλά με την εξυπηρέτηση ή με δευτερεύοντα βιομηχανική δουλειά, κάτω από τον έλεγχο της νέας χρηματιστηριακής ολιγαρχίας». (**John Hobson: Ιμπεριαλισμός. Μια μελέτη- Εκδόσεις ΚΨΜ**)

Μα και ο Λένιν ήδη το 1915 έγραψε «**Για το σύνθημα των Ενωμένων Πολιτειών της Ευρώπης**»:

«Οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης στις συνθήκες του καπιταλισμού θα ισοδυναμούσαν με συμφωνία για το μοίρασμα των αποικιών. Στον καπιταλισμό όμως, δεν μπορεί να υπάρξει άλλη βάση, άλλη αρχή μοιρασιάς, εκτός από τη δύναμη.

»Φυσικά, είναι δυνατές προσωρινές συμφωνίες ανάμεσα σε καπιταλιστές και ανάμεσα σε κράτη. Μ' αυτήν την έννοια, μπορεί να δημιουργηθούν και οι Ενωμένες Πολιτείες της Ευρώπης σαν συμφωνία των Ευρωπαίων καπιταλιστών[...] Με ποιο σκοπό;

»Μόνο με το σκοπό να πνίξουν από κοινού το σοσιαλισμό στην Ευρώπη, να περιφρουρήσουν από κοινού τις ληστεμένες αποικίες ενάντια στην Ιαπωνία και στην Αμερική, που θεωρούν τον εαυτό τους στο έπακρο αδικημένο με τη σημερινή μοιρασιά των αποικιών[...]»

Η Ευρωπαϊκή Ένωση της «φιλελεύθερης ιδεολογικής συναίνεσης», είναι κληρονόμος ενός οικονομικού συστήματος που με μεγάλη αποτελεσματικότητα θεωρητικοποίησε πρακτικές και υιοθέτησε πολιτικά καθεστώτα που λειτούργησαν ως αδιαμφισβήτητα σημεία αναφοράς για τον φασισμό, τα οποία επιπρόσθετα επιδόθηκαν σε ευρείας κλίμακα εκτοπισμό, αποδεκατισμό και εξόντωση των λαών επιβάλλοντας την απόλυτη εξουσία του ανθρώπου πάνω στον άνθρωπο.

Η Ε.Ε. είναι συμμαχία των ευρωπαϊκών κεφαλαιοκρατών με τεράστια εμπειρία από το ξεζούμισμα του κόσμου από την εποχή της αποικιοκρατίας και του πιο διδαγμένου κεφαλαίου -μαζί με αυτό των ΗΠΑ- του παγκοσμίου καπιταλιστικού συστήματος.

Επιπλέον η πρόσφατη συναίνεση Γερμανίας- Γαλλίας-Ιταλίας και Ισπανίας για μία ενωμένη Ευρώπη δυο ή πολλών ταχυτήτων, δεν έχει καμιά σημασία, μας κάνει ξεκάθαρο πως ο καπιταλιστικός ευρωπαϊκός κόσμος έχει σχεδόν ολοκληρώσει την σύσταση του, έχει θεσπίσει την τάξη και την κυριαρχία του, έχει

καταλάβει την προς ίδιο όφελος χρήση των πόρων της ευρωπαϊκής οικονομίας και έχει ασφαλίσει το έδαφος του.

Εν τούτοις, όπως αναφέρουμε στο βιβλίο «Από το Τρίτο Ράιχ Στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (κυκλοφορεί σε λίγες μέρες από τις εκδόσεις ΚΨΜ), η μυθολογία που έχει αναπτυχθεί για τον παράδεισο δημοκρατίας και ευημερίας της ΕΟΚ-ΕΕ δεν θα πολεμηθεί ούτε με προβολή της «κόλασης της ΕΟΚ» ούτε με τον γνωστό μύθο του «εκδημοκρατισμού» της.

Η διέξοδος από την Ε.Ε. προς όφελος των δυνάμεων της εργασίας, τελικά, ή θα είναι σοσιαλιστική ή δεν θα υπάρξει.

* Συγγραφέας, μέλος της Πρωτοβουλίας αποδέσμευσης από την Ε.Ε. «ΔιΕΕξοδος»

efsyn.gr